

Bruxelles, den 2. juni 2022
(OR. en)

9796/22

COH 47
SOC 334

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	2. juni 2022
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	8980/22
Vedr.:	Ottende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: Rådets konklusioner om meddelelsen om den 8. samhørighedsrapport: Samhørighed i Europa frem mod 2050 – Rådets konklusioner (2. juni 2022)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om den 8. samhørighedsrapport om økonomisk, social og territorial samhørighed "Samhørighed i Europa på vej mod 2050", som blev godkendt af Rådet (almindelige anliggender/samhørighed) på 3875. samling den 2. juni 2022.

Rådets konklusioner om meddelelsen om den 8. samhørighedsrapport:**Samhørighed i Europa frem mod 2050****RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION:**

1. MINDER OM, at samhørighedspolitikken stræber efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder samt at fremme en harmonisk udvikling heraf som helhed;
2. SER MED TILFREDSHED PÅ den 8. samhørighedsrapport som en værdifuld statusopgørelse over udviklingen i den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Den Europæiske Union og dens analyse af samhørighedspolitikken bidrag med hensyn til integration, konvergens og konkurrenceevne på grundlag af de seneste tilgængelige statistikker;
3. ANERKENDER,
 - at den 8. samhørighedsrapport kommer på baggrund af forskellige kriser, der påvirker Den Europæiske Union (pandemi, naturkatastrofer, militær aggression), og langsigtede udfordringer (såsom klimaændringer og demografiske ændringer) med store økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser for samhørigheden i Den Europæiske Union
 - at disse udfordringer og kriser har en asymmetrisk indvirkning på EU's medlemsstater og regioner og som følge heraf kan øge forskellene og ulighederne og skabe forskelligartede udfordringer for samhørighedspolitikken;

4. NOTERER SIG den betydelige udvikling i de seneste ti år:
- Den økonomiske og sociale samhørighed på EU-plan er blevet bedre, men konvergens skyldes hovedsagelig den relativt kraftige vækst i mange mindre udviklede regioner, mens nogle mellemindkomstregioner stagnerer.
 - Der er gjort betydelige fremskridt med hensyn til at forbedre beskæftigelsen, men de regionale forskelle er stadig større end før finanskrisen i 2008.
 - Kløften mellem og inden for visse regioner er stadig til stede og vokser undertiden endda, og nogle regioner synes at være fanget i en udviklingsfælde.
 - Den regionale innovationskløft i Europa er vokset. Desuden har nogle regioner stadig konnektivitetsproblemer, som påvirker deres evne til fuldt ud at udnytte fordelene ved det indre marked.
 - Innovation, iværksætteri, digital udvikling, men også god forvaltning og, hvor det er nødvendigt, investeringer i infrastruktur er vigtige elementer for langsigtet økonomisk vækst og udvikling af områder, for forbedring af adgangen til tjenester og for borgernes livskvalitet.
 - Virkningerne af de demografiske ændringer (intern og ekstern migration, aldring, affolkning og hjerneflugt) mærkes i alle medlemsstater, men især i mindre udviklede regioner, landdistrikter og randområder;
5. MINDER OM, at det lægger stor vægt på en samhørighedspolitik, der bidrager til strukturreformer og investeringer med henblik på at opnå bedre økonomiske og sociale resultater i alle regioner, og som udvikler sig over en langsigtet programmeringscyklus, og FREMHÆVER, at det anføres i rapporten, at politikken på lang sigt giver fordele for alle regioner;

6. UNDERSTREGER, at samhørighedspolitikken som en stedbaseret politik, der understøttes af delt forvaltning, partnerskab og flerniveaustyring, bør tage behørigt hensyn til områdernes behov og potentiale og sætte dem i stand til at målrette de mest relevante investeringer lokalt, f.eks. gennem deres lokale udviklingsstrategier eller deres intelligente specialiseringsstrategier, og bør søge i fællesskab at udvikle integrerede løsninger på regionalt, subregionalt eller interregionalt plan, også ved at gøre status over de samarbejdserfaringer, der er udviklet gennem Interregprogrammer, med henblik på et større ejerskab til de europæiske prioriteter i praksis;
7. OPFORDRER TIL en generel bevidsthed om ikke at skade samhørigheden i alle Unionens politikker og initiativer og i gennemførelsen af det indre marked, herunder statsstøttereglerne, i overensstemmelse med artikel 175 i TEUF, og OPFORDRER Europa-Kommissionen til at overveje at medtage territoriale konsekvensanalyser (regional sikring) i de relevante EU-politikker både i udformnings- og evalueringsfasen;

I – Mere målrettede prioriteter for de strukturelle reaktioner på de store udfordringer på grundlag af nye vækstkilder

ER AF FØLGENDE OPFATTELSE:

8. Den grønne og den digitale omstilling er store udfordringer, der giver nye muligheder for europæisk vækst, som vi bør målrette vores investeringer mod, og hvor vi bør sikre en retfærdig tilpasning for at undgå nye forskelle som følge af disse omstillinger.
9. Innovation, iværksætteri og økonomisk diversificering samt god forvaltning kan være afgørende for langsigtet regional økonomisk vækst og større modstandsdygtighed over for asymmetriske chok.

10. For at hjælpe mennesker, virksomheder og områder, navnlig kommunerne, men også små og mellemstore virksomheder, med at fremme den grønne omstilling på en socialt retfærdig måde er det nødvendigt at støtte dem i deres bestræbelser på at håndtere klimaændringer og energiomstillingen og styrke modstandsdygtigheden over for klimarisici, skabe en bæredygtig, cirkulær økonomi og et rent, biodiversitetsrigt miljø og tilskynde dem til at gennemføre naturbaserede løsninger.
11. Den europæiske søjle for sociale rettigheder støtter og supplerer medlemsstaternes indsats med henblik på et mere retfærdigt og inklusivt samfund.
12. For bedre at forberede borgerne på omstillingen i vores samfund bør tilpasningsevnen og udviklingen af nye færdigheder støttes, herunder ved at styrke uddannelse, livslang læring og erhvervsuddannelse.
13. For at mindske den socioøkonomiske sårbarhed og udstødelse bør samhørighedspolitikken støtte integrationen af de mest sårbare mennesker gennem beskæftigelse af høj kvalitet og social- og sundhedstjenester af høj standard.
14. For bedre at kunne tage hensyn til de store udfordringer, som de demografiske ændringer udgør, bør der lægges særlig vægt på den aldrende befolknings behov, på konsekvenserne for vores sundheds- og socialsystemer, på områder med befolkningstilbagegang og på områder, der står over for mange udfordringer i forbindelse med unge;

II – Uddybning af samhørigheden gennem en stærkere forankring i områderne

15. ANBEFALER, at samhørighedspolitikken fortsat har et stærkt stedbaseret fokus;

16. UNDERSTREGER, at samhørighedspolitikken er et af de vigtigste redskaber til at fremme udviklingen i mindre udviklede regioner samt en af EU's vigtige investeringspolitikker, som fortsat bør støtte de investeringer, der er nødvendige for konvergens og for at undgå udviklingsfælder for alle regioner;
17. MINDER OM de grundlæggende principper i artikel 174 i TEUF, som fremmer en harmonisk udvikling af alle områder og lægger særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder;
18. MINDER også OM artikel 349 i TEUF, som bør anvendes til at støtte udviklingen af regionerne i den yderste periferi og til at fremme en samhørighedspolitik, som opfylder deres specifikke behov med differentierede løsninger, som styrker deres rækkevidde, og som udnytter de innovationer, der udføres af disse regioner;
19. ER AF DEN OPFATTELSE, at øer, randområder og fjernt beliggende regioner, herunder regioner i den yderste periferi, står over for særligt alvorlige udfordringer, også på grund af øgede transportomkostninger, og UNDERSTREGER behovet for en inklusiv og specifik tilgang over for dem for at støtte dem i deres omstilling;
20. OPFORDRER TIL, at begrebet regioner i en udviklingsfælde undersøges og udvikles yderligere for at overvinde de udfordringer, som disse regioner står over for, for bedre at forstå de strukturelle faktorer, der fører til udviklingsfælden og opstår som følge heraf, og for at forhindre, at nye regioner havner i denne fælde;

21. TILSKYNDER i overensstemmelse med den langsigtede vision for EU's landdistrikter TIL udvikling af integrerede lokale strategier, adgang til teknisk støtte og kapacitetsopbygning på lokalt plan samt samarbejde og netværkssamarbejde på europæisk plan mellem landdistrikter, således som det fremmes som led i udviklingen af EU's pagt for landdistrikterne;
22. BEKRÆFTER PÅ NY betydningen af bæredygtig byudvikling, da byer er drivkræfter for omstilling, men også har en koncentration af store socioøkonomiske uligheder, og STØTTER forbindelserne mellem by og land, hvilket gør det ønskeligt at have udviklingsstrategier baseret på funktionelle områder og at være opmærksom på den rolle, som små og mellemstore byer spiller som "ankerpunkter" og "opland" med hensyn til at forhindre tilbagegang i landdistrikterne;
23. STØTTER udnyttelse og udbredt udveksling af samarbejdserfaringerne fra programmerne for europæisk territorielt samarbejde og makroregions- og havområdestrategierne med henblik på at imødegå udfordringerne i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling og integrationen af lokale økonomiske systemer;
24. FREMHÆVER det store potentiale i veletablerede strukturer for europæisk territorielt samarbejde, ikke mindst i krisesituationer som covid-19-pandemien, og STØTTER den fortsatte indsats for at styrke det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde mellem Europas regioner;
25. PÅPEGER, at regioner, der grænser op til Rusland og Belarus, samt regioner, der grænser op til Ukraine og Republikken Moldova, står over for en række specifikke økonomiske og sociale udfordringer som følge af Ruslands aggression mod Ukraine;
26. UNDERSTREGER, at denne situation har store konsekvenser for regioner, der står over for tilstrømning af flygtninge, og for EU som helhed, herunder energi- og inflationsmæssige konsekvenser for den regionale udvikling;

III – Forslag til forbedring af effektiviteten af gennemførelsen af fondene og adgangen til dem i områderne

27. UNDERSTREGER, at samhørighedspolitikken ikke er et kriseinstrument, selv om den har hjulpet regionerne med at afbøde virkningerne af de seneste kriser, og MENER, at politikken skal kunne tilpasses nye udviklinger uden at skade dens strukturelle og langsigtede mål, navnlig ved først at gøre brug af de relevante bestemmelser i den nuværende retlige ramme;
28. MENER, at stabilitet i forvaltnings-, kontrol- og styringsreglerne mellem programmeringsperioderne, men også en mere ensartet og konsekvent anvendelse af reglerne, kan bidrage til at forenkle gennemførelsen af fondene;
29. OPFORDRER TIL en større indsats med hensyn til kommunikation til den brede offentlighed samt yderligere forenkling og løbende støtte og uddannelse til potentielle støttemodtagere eller partnere for at bringe samhørighedspolitikken tættere på EU-borgerne, navnlig gennem dens nye politiske mål nr. 5;
30. UNDERSTREGER betydningen af kapacitetsopbygning samt evaluering og udnyttelse af de indhøstede erfaringer med henblik på løbende at forbedre samhørighedspolitikken effektivitet og fremme programmer med et stort udbytte;
31. OPFORDRER TIL at sikre, at EU's støtte gennemføres effektivt inden for rammerne af god forvaltning, på en gennemsigtig måde og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

IV – Oplæg til overvejelser for fremtiden

SER FREM TIL følgende:

32. INDLEDNING af overvejelserne om samhørighedspolitikens fremtid efter 2027 med henblik på at udforme et enklere og effektivt regelsæt og undgå tendensen til at mangedoble fondene
33. FREMHÆVELSE AF de komplementariteter og synergier, der sammen med andre relevante EU-politikker og -initiativer skal styrkes helt fra udformningsfasen for at øge effektiviteten af disse politikker og mindske den administrative byrde for medlemsstaterne, regionerne og støttemodtagerne
34. AFHOLDELSE af regelmæssige udvekslinger om samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2021-2027 med henblik på udformning af politikken efter 2027.